

ธรรมานุศาสน์

เพื่อให้ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและส่งเสริมให้กำลังพล ทอ. มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ
มงคลที่ ๒๐ สรรวมจากการตีม้น้ำเมา-ชีวิตและชาติพินาศเพราะสุรา

ไม้ขีดไฟเพียงกำเดียว อาจเผาผลาญเมืองทั้งเมืองให้มอดไหม้ไปได้ สุรายาเสพติดแม้เพียงเล็กน้อย อาจทำลายทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเราลงได้เช่นกัน การเป็นนักเลงหญิง หมายถึง ชอบเที่ยวสำส่อน ไม่สำรวมระวังในกาม ซึ่งเป็นทางมาแห่งความเสียหาย เสียชื่อเสียง เป็นนักเลงสุรา หมายถึง ตีม้น้ำเมาเป็นอาชญา การตีม้น้ำเมาคือทางมาแห่งปัญหา และความทุกข์ที่จะเกิดตามมา เพราะตามปกติตนเองก็มีปัญหาอยู่แล้ว เมื่อตีม้น้ำเมาเข้าไป ปัญหาก็เพิ่มขึ้นทวี โดยเฉพาะคนที่เป็่นนักเลงพนัน แสดงว่ากำลังเดินอยู่บนทางแห่งความเสื่อม เสื่อมทั้งชีวิตและทรัพย์สิน เสื่อมทั้งสุขที่จะได้รับในโลก เพราะคนที่เป็่นนักเลงหญิง นักเลงการพนันและนักเลงสุรา คือผู้ที่กำลังเดินทางสู่อบายภูมิอย่างแท้จริง

ในอดีตกาล มีนายพรานคนหนึ่งชื่อว่า **สุระ** เป็นชาวแคว้นกาสิ เขาเข้าไปหาของป่าในป่าหิมพานต์ ได้ไปพบต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง มีโพรงขนาดใหญ่เท่าตุ่ม ภายในโพรงมีผลสมอ มะขามป้อม เถาพริกไทย เมล็ดข้าวเปลือก และเมล็ดข้าวสาร ที่หล่นจากต้นไปรวมกันอยู่ในนั้น เมื่อฝนตกก็มีน้ำขัง ครั้นแสงแดดส่องมา จึงเกิดการหมัก สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใ้ในโพรงกลายเป็นน้ำที่มีรสชาติเปลี่ยนไป และมีสีแดง นายพรานสุระเห็นสัตว์ต่าง ๆ มาตีม้น้ำในโพรงนั้น แล้วเกิดอาการมึนเมา และม่อยหลับไปสักพักหนึ่งจึงจะลุกขึ้นได้ เขาเห็นแล้วรู้สึกแปลกใจ จึงไปลองตีม้น้ำสีแดงนั้นดูบ้าง ก็เกิดอาการมึนเมาเหมือนกัน ถึงกระนั้น ก็ยังติดใจในรสชาติของน้ำเมาณั้น ต่อมาเขานำน้ำเมาณั้น ไปถวายดาบสรูปหนึ่ง ดาบสก็ติดใจในรสชาติของมันอีกเช่นกัน ทั้งสองจึงปรึกษากันว่า **จะใช้น้ำเมาณี้เป็นหนทางทำมาหากิน** จึงตัดไปถวายพระราชธา พระราชาเสวยแล้วทรงมึนเมา และรู้สึกติดอกติดใจ จึงบัญชาให้คนทั้งสองเข้าป่า เพื่อไปนำน้ำเมาณั้นมาถวายอีก ทั้งสองจึงจดจำส่วนผสมของน้ำเมาจากโพรงไม้ และนำมาปรุงขายเองในเมือง น้ำเมาณั้นจึงได้ชื่อว่า **สุรา** ตามชื่อของนายพราน เมื่อเขาปรุงสุรายาขาย คนทั้งเมืองต่างพากันตีม้น้ำเมา เมื่อตีม้น้ำเมาณี้แต่ความประมาท มัวเมา ไม่ทำงาน จึงยากจนเช้ญใจไปตาม ๆ กัน ในที่สุดเมืองนั้นก็ถึงความพินาศย่อยยับ เป็นเหมือนเมืองร้าง ทั้งสองพากันหลบหนีออกจากเมืองนั้น ไปเมืองพาราณสี และเมืองสาเกตตามลำดับ และทำให้ทั้งสองเมืองถึงความพินาศเพราะฤทธิ์สุราเช่นเดียวกัน

ต่อมา ทั้งสองได้เดินทางไปเมืองสววัตถิ และแสดงความประสงค์ที่จะปรุงสุรายาถวายพระราชธาอีก โดยขอพระราชทานรากไม้ แป้งข้าวสาลี และตุ่ม ๕๐๐ ใบ เมื่อได้รับพระราชทานแล้ว ก็ตีม้น้ำเมาณี้และดักใส่ตุ่มทั้ง ๕๐๐ ใบ ขณะกำลังดักใส่ตุ่ม มีสุราบางส่วนไหลออกมาเป็่นข้างตุ่ม เขาเกรงว่าหนูจะมารบกวน

จึงนำแมวมามาผูกไว้ข้าง ๆ ตุ่มสุรา พวกแมวต่างพากันเลียกินสุราที่ไหลออกมาจากตุ่ม จนเกิดอาการมีนเมาหลับไป พวกหนูจึงมาแหะหู แหะจมูก หนาว และหางแมวเล่น

เหตุการณ์ทั้งหมดอยู่ในสายตาของคนสอดแนมของพระราชินี เขาจึงไปกราบทูลพระราชินี พระราชินีทรงเข้าใจผิดคิดว่าคนทั้งสองกำลังปรุงยาพิษเพื่อปลงพระชนม์ จึงสั่งให้ตัดศีรษะคนทั้งสองเมื่อประหารชีวิตพวกเขาแล้ว มีพระราชโองการให้ทุบตุ่มทั้ง ๕๐๐ ใบ แต่ยังไม่ทันทุบตุ่มทั้ง พวกแมวก็นั่งสร้างเมฆ พากันลุกขึ้นมาวิ่งเล่นได้ตามปกติ พระราชินีจึงคิดว่า ถ้าน้ำสุรานี้เป็นยาพิษจริง แมวคงตายไปแล้ว จึงนึกอยากจะลองเสวยบ้าง

ด้วยเดชบุญ ท้าวสักกเทวราชทรงเล็งเห็นว่า พระราชินีเป็นผู้ที่มีคุณธรรม ทรงบำรงบิฑามารดาเป็นอย่างดีมาตลอด และทรงประพฤติกายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริตมาตลอดพระชนม์ชีพ หากพระองค์พลาดพลั้งดื่มสุราเข้าไป จะทรงตกอยู่ในความประมาท สุราจะนำความพินาศมาสู่บ้านเมือง และขยายไปทั่วชมพูทวีป ท้าวสักกเทวราชจึงตั้งใจจะมาห้ามปรามพระราชินี โดยแปลงเป็นพราหมณ์ถือหม้อสุราใบหนึ่ง ยืนอยู่บนอากาศต่อหน้าพระราชินี พลังตรีศูทามกลางประชุมชนว่า “ท่านทั้งหลาย จงซื้อหม้อใบนี้” พระราชินีตรัสถามว่า “ท่านเป็นใคร ทำไมจึงยืนอยู่บนอากาศได้ แล้วหม้อใบนั้นใช้ทำอะไรได้บ้าง” พราหมณ์แปลงจึงกล่าวถึงโทษของสุราว่า “หม้อใบนี้บรรจุสุรา ดื่มแล้วจะเมามายขาดสติเดินโซเซตกลงไปในบ่อ ในหลุมน้ำคร่ำ หรือหลุมโสโครกก็ได้ จะกล้ากินของที่ไม่ควรกิน จะเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ โดยไม่มีจุดหมาย จะทำตัวเหมือนคนอนาถา กล้าฟ้องร้องโดยไม่อายใคร กล้าเปลือยกายเดินตามถนนหนทาง จะมีจิตลุ่มหลง นอนตื่นสาย แม้ไฟไหม้ก็ยังนอนอยู่ได้ จะนอนจมอยู่ในอาเจียนของตนก็ได้ จะนั่งคุยโวพราห์เพื่อในที่ประชุมชน และมักจะทำสิ่งทุจริตต่าง ๆ จนถูกจองจำ ถูกฆ่า และเสียมจากโภคทรัพย์สมบัติทั้งหลาย ใครดื่มสุราเข้าไปจะเห็นช้างตัวเท่าหมู จะคิดว่าโลกทั้งโลกเป็นของเขาคนเดียว จึงมักจะก่อการทะเลาะวิวาท และยังส่งผลให้มีผีพรณหยาบกร้าน จะเป็นคนหยาบช้า กล้าด่าว่ากระทั้งพ่อแม่ แม้เป็นพ่อสามีก็สามารถจับมือถือแขนลูกสะใภ้ด้วยอำนาจมาราคะ หลิงใดดื่มสุราแล้วจะกลายเป็นคนหยาบคาย ด่าพ่อแม่สามี และสามีตนเอง จะกล้าประพฤติผิดแม้กับทาสหรือคนรับใช้ น้ำสุราจะทำให้ตระกูลล่มสลาย และทรัพย์สินเงินทองก็จะพินาศย่อยยับ ผู้ดื่มสุราจะกล้าประหารสมณพราหมณ์ กล้าประพฤติทุจริตทั้งกาย วาจา ใจ กล้าโกหกเพื่อแลกกับทรัพย์สินเงินทอง จะหมดความละอาย แม้เป็นคนที่มีปัญญา ก็ยังอดพูดมากไม่ได้ ฤทธิ์สุราจะทำให้ไม่กินข้าวไม่กินน้ำ จะนอนคอพับเหมือนโคที่มีหมอน้ำผูกถ่วงคอไว้ หรือนอนกลิ้งเกลือกบนพื้นดิน ดุจลูกสุกร หมดสง่าราศรี และมีแต่จะถูกครหานินทา” ครั้นพระราชินีได้สดับฟังโทษของสุราแล้วเกิดความสลดใจ และสำนึกในบุญคุณของพราหมณ์ที่มาเตือน จึงพระราชทานทรัพย์สินมากมายให้แก่พราหมณ์ แต่พราหมณ์ไม่รับ และได้แสดงตัวเป็นท้าวสักกะ พระองค์ประทานโอวาทให้พระราชินีทรงงดเว้นการดื่มสุรา และบำเพ็ญสุจริตธรรมต่อไป จากนั้นจึงเสด็จกลับทิพยวิมาน เมื่อพระราชินีเห็น

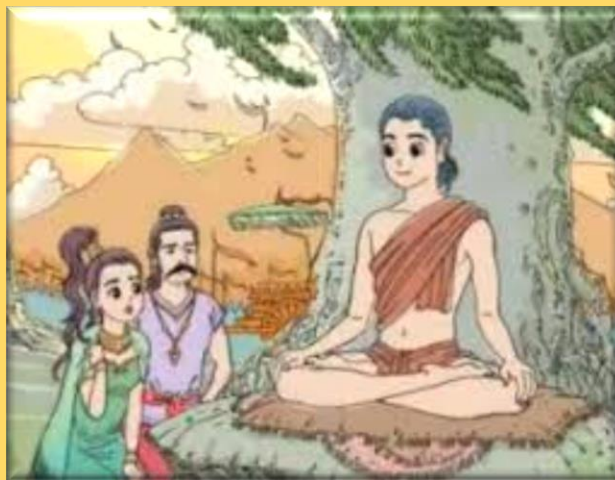
ทุกข์เห็นโทษของสุราแล้ว ทรงรับสั่งให้ทำลายตุ่มสุราทิ้งทั้งหมด ทรงสมาทานศีล บริจาคทานตลอด พระชนมายุ ครั้นละจากโลกก็ไปบังเกิดในสวรรค์

เพราะฉะนั้นการดื่มสุราหรือของมีเมานั้นไม่ดีเลย สามารถทำให้อาณาจักรถึงกับล่มสลายได้ และนำความวิบัติมาให้แก่ผู้ดื่ม ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า วิบัติในโลกนี้คือ สุราจะผลาญทุกสิ่งทุกอย่างของเรา ตั้งแต่ผลาญทรัพย์สินเงินทอง ผลาญมิตรไมตรี ผลาญเกียรติยศศักดิ์ศรี ผลาญสติปัญญา และผลาญชีวิต วิบัติในโลกหน้าคือ เมื่อละจากโลกนี้ไปแล้ว คนที่ดื่มสุรายาเสพติดจะต้องไปรับทุกข์ทรมานอยู่ในนรก ไม่มีเวลาว่างเว้นจากความทุกข์ทรมานเลย พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านเคยกล่าวไว้ว่า “การดื่มสุรา ไม่ใช่ของพอดีพอร้าย สุราเกิดขึ้นในประเทศใด ประเทศนั้นก็ย่อยยับ สุราติดอยู่กับคนใด คนนั้นก็อัปจน เพราะเมื่อดื่มสุราเข้าไปแล้ว คนดี ๆ ก็กลายเป็นคนเสีย คนที่มีสติดีก็กลายเป็นคนสติเสีย อย่างนี้เรียกว่า ฆ่าตนเองทั้งเป็น”

ดังนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงตรัสไว้ในมงคลสูตรว่า การสำรวมจากการดื่มน้ำเมาเป็นมงคลอันสูงสุด ซึ่งการที่เราจะเว้นขาดจากการดื่มน้ำเมา หรือเสพติดทั้งหลาย จะต้องเห็นโทษ เห็นภัยในสิ่งเหล่านั้น และรีบละ เลิกด้วยจิตใจที่เข้มแข็ง เอาชนะใจตนเองให้ได้ ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดคือ จะต้องปฏิบัติธรรม ทำใจให้หยุดนิ่งทุก ๆ วัน ใจจะได้มีพลังที่จะเอาชนะความชั่ว หากทำได้เช่นนี้ ชีวิตของเราจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เราจะเกิดความรู้สึกรู้ว่า อยากจะทำแต่ความดี รังเกียจบาปอกุศล ทำให้ชีวิตเรามีความสุข และความบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น

เอกสารประกอบบทความ :

พระไตรปิฎกและอรรถกถาแปล ฉบับมหาจุฬาราชวิทยาลัย กุมภชาติก เล่ม ๖๑ หน้า ๓๑๙

จัดทำโดย : กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
คณอก.จัดกิจกรรมส่งเสริมให้กำลังพลของ ทอ.มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ